

[Hans Nielsen.]

med 23 000 eller næsten 25 pCt. i denne Tid, og at Hjælpekasseudgifterne er steget med 8 Mill. Kr. til næsten 17 Mill. Kr. i denne Tid.

Disse Udgifter har Kommunerne maattet afholde, det forøger selvfølgelig de kommunale Skatter, ligesom der flyder mange andre Udgifter for Kommunerne netop deraf, at den store Del af Befolkningen, som har været arbejdsløs, er blevet berøvet sin ekstraordinære Arbejdsløshedssunderstøttelse; det kan det ærede Medlem aldrig komme bort fra.

Hans Hansen: Jeg tillod mig for et Øjeblik siden at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han havde gjort sig skyldig i en positiv Usandhed. Jeg opfordrede det ærede Medlem til enten at bevise eller at tilbagekalde sin Paastand. Det ærede Medlem har ikke gjort nogen af Delene. Jeg opfordrer endnu en Gang det ærede Medlem til at tilbagekalde eller bevise den urigtige Paastand, der blev fremført i hans Tale.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har nu maattet indrømme, at de kommunale Skatter er faldet, faldet siden 1928, siden Nedskæringerne. Det har han maattet indrømme, for det viser Statistisk Tabelværk aldeles afgjort. Den Agitationsfrase, at de var steget betydeligt, har vi nu i alt Fald faaet taget Livet af.

Hans Nielsen: Hvad jeg har sagt, er, at de kommunale Skatter er steget som Følge af Nedskæringerne. Det er noget andet end det, det ærede Medlem nu har talt om.

Hvad det ærede Medlem Hr. Hans Hansen angaar, maa jeg jo erkende, at de Afstemninger, der er foretaget af Retsstatspartiet, er saa mangfoldige, at ingen Mennesker paa Jorden er i Stand til at angive, hvorledes Partiets Medlemmer har stemt i denne Vinter, og jeg har allerede erkendt min Uformuenhed i saa Henseende. Skulde man kunne angive det, saa maatte man ved hvert eneste Møde have skrevet det ned, for der har saa at sige ikke været en eneste Dag, uden at de har stemt imod hinanden, eller det er gaaet saaledes, at naar den ene stemte ja, undlod de andre at stemme. Det er noget, alle Medlemmer her er i Stand til at kontrolere.

Madsen-Mygdal: Først skal jeg til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sige, at jeg under Hensyn til den fremrykkede

Tid ikke skal komme ind paa en Imødegaaelse af de mange Ting, han i sin muntre, underholdende Tale fremsatte. Jeg ønsker Socialdemokratiet til Lykke med den Finanssekspert og Nationaløkonom, det har til Ordførere. Han er i Virkeligheden ganske uimodstaaelig i en Debat. Det er ligegyldigt, hvad der bliver sagt imod ham, og hvor gode Argumenter der bliver ført op imod ham, han gentager blot og er ganske upaa-virkelig. Derfor, selv om jeg indrømmer, at der i hans Udtalelser var meget, der kunde friste til Imødegaaelse, skal jeg afstaa deraf — jeg haaber ikke, det ærede Medlem tager mig det ilde op —, idet der nemlig er en hel Del andre Ting, som jeg ønsker at sige noget om, og som jeg egentlig anser det for vigtigere at faa sagt her.

Jeg vender mig først til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der fremsatte nogle Udtalelser, jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke første Gang, at vi vedrørende Jordlovgivningen gik imod vor egen Fortid ved at tale haanligt om Loven af 4. Oktober 1919. Det er ganske urigtigt. Er der nogen, der vender sig mod sin Fortid, er det det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som i Landbokommissionen med stor Betænkelighed udtalte sig om dette System, men gik med til at gennemføre det for en begrænset Tid og for disse begrænsede Arealers Vedkommende, der den Gang var Tale om. Vi har ikke udtalt os haanligt om den Lovgivning, tværtimod. Skønt vi ikke er Tilhængere af den, ikke tror paa den, giver vi den Plads i en ny Udstykning paa de Betingelser, som saa ofte er gentaget, og som jeg ikke her skal omtale paa ny. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal løfte sig saa højt, at han kalder Venstres Standpunkt i denne Sag for opstyttet. Hvis det ærede Medlem ikke kan forstaa det, tør jeg forsikre det ærede Medlem, at Folk ogsaa blandt det ærede Medlems egne Vælgere kan forstaa dette udmærket.

Naar det ærede Medlem siger, at netop i Erhvervskrisen var Udstykningen efter 4. Oktober-Loven langt at foretrække, har han ganske Uret. De, der sidder under Fæsteforhold, mærker Erhvervskrisen lige saa godt som de, der sidder under Selveje. Jeg kan ikke tænke mig, at en Panteobligation til Staten eller en Renteforskrivning til Staten, som man ellers kalder det, er bedre end en Panteobligation til Kreditforeningen, men det er en Selvfølge, og deri har det ærede Medlem Ret, at hvis Staten forærer hver af Fæsterne 2 000—3 000—4 000 Kr. ved Starten, har han jo